

Ministerul Finanțelor Publice

Agenția Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații

DECIZIA NR. 54

din _____ 19.03.2013__

privind soluționarea contestației formulată de persoana juridică nerezidentă

..... -Italia

cu domiciliul în Italia,,,

cod de identificare fiscală – IT,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr. din

În baza prevederilor art. 3 alin. 1 din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. .. din 18 octombrie 2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor altui organ de soluționare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin adresa nr. din, înregistrată la D.G.F.P. Suceava sub nr., ne comunică că a delegat Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava competența de soluționare a contestației formulată de **.....-Italia** împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți.

Conform delegării de competență dată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, cu adresa nr., transmite Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Suceava dosarul contestației formulate de **.....-Italia**, persoană juridică de naționalitate italiană, cu sediul în localitatea Italia,, cod de identificare fiscală – IT, înregistrat la D.G.F.P. Suceava sub nr.

Contestația a fost introdusă prin **SRL**, în baza împuternicirii din data de, existente în original la dosarul cauzei, prin care persoana juridică a convenit să fie reprezentată în această speță.

.....-Italia cu sediul în Italia,, cod de identificare fiscală –, contestă măsurile stabilite prin Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, privind **suma de**, **reprezentând TVA respinsă la rambursare.**

Având în vedere dispozițiile art. 23 alin. 2 din Directiva a 2008/9/CE din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare și constatând că, în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205 și 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să analizeze contestația.

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei în condițiile în care contestația nu a fost depusă în termenul legal de exercitare a căii administrative de atac.

În fapt, Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți, privind **suma de**, reprezentând TVA respinsă la rambursare, a fost transmisă contribuabilului prin portalul electronic la data de **11.04.2011**, conform confirmării de primire din 11.04.2011, depusă în copie la dosarul cauzei.

Contestația formulată de împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr., a fost transmisă prin poștă la data de, fiind înregistrată la DGFP Hunedoara-Deva sub nr. și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București sub nr.

Din cele prezentate rezultă că societatea a depus contestația după un număr de **256 de zile** de la data la care a fost comunicată Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată nr., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți.

În drept, sunt aplicabile **prevederile art. 23** din DIRECTIVA 2008/9/CE din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe

valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, unde se precizează că:

ART. 23

„[...]”

(2) Contestații împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de către solicitant la autoritățile competente ale statului membru de rambursare, în forma și în termenele prevăzute pentru contestațiile introduse de către persoane stabilite în statul membru respectiv cu privire la cererile de rambursare.

[...]”.

Din aceste prevederi legale se reține că depunerea contestațiilor împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de către solicitant la autoritățile competente ale statului membru de rambursare, în forma și în termenele prevăzute în statul membru respectiv.

Rezultă că pentru depunerea contestațiilor împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare se aplică termenul prevăzut de legislația din statul membru de rambursare. Astfel, în cazul de față se aplică termenul prevăzut de legislația României.

- la **art. 213 alin. 5** din OG 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează că:

ART. 213

“Soluționarea contestației

[...]”

(5) Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei”,

coroborate cu prevederile pct. 9.3-9.4 din OPANAF 2137/2011, potrivit cărora

“9.3. Organul de soluționare competent va verifica existența excepțiilor de procedură și, mai apoi, a celor de fond, înainte de a proceda la soluționarea pe fond a contestației.

9.4. În soluționarea contestațiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației, excepția de necompetență a organului care a încheiat actul contestat, excepția lipsei semnăturii sau a ștampilei de pe contestație”.

Se reține că organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a cauzei în situația în care se constată ca întemeiate excepțiile de procedură, asupra cărora se va pronunța cu întâietate.

Astfel, excepții de procedură sunt excepția de nerespectare a termenului de depunere a contestației.

În ceea ce privește termenul de depunere a contestației, sunt aplicabile prevederile **art. 68 „Calcularea termenelor”** și **art. 207 alin. (1) „Termenul de depunere a contestației”** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevăd:

Art. 68

„Termenele de orice fel privind exercitarea drepturilor și îndeplinirea obligațiilor prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și de alte dispoziții legale aplicabile în materie, dacă legea fiscală nu dispune altfel, se calculează potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.”

Art. 207

„(1) Contestația se va depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.(...)”

Alin.1 al art. 217 „Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale” din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată, prevede:

„Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei”.

În ceea ce privește modul de calcul al termenelor, **art. 101** din Codul de procedură civilă stipulează:

„Termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în socoteală nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul. (...)

Termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală, sau când serviciul este suspendat, se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare”.

Specificarea modului de calcul al termenelor este dată și de punctul 3.10 lit. a din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, unde se precizează:

„a) Termenul de depunere a contestației se calculează pe zile libere, cu excepția cazului în care prin lege se prevede altfel, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul.”

Conform prevederilor legale citate mai sus, termenul de depunere a contestației prevăzut de OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, **are caracter imperativ**, impunând exercitarea unor drepturi sau îndeplinirea unor acte de procedură în perioada de timp stabilită și începe să curgă de la data comunicării actelor atacate, **respectiv**

Pentru stabilirea termenului legal de depunere a contestației, în aplicarea prevederilor art. 207 alin. 1 din OG 92/2003, republicată, s-a procedat la analiza Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a Contribuabililor Nerezidenți.

Din analiza acestei decizii, se reține că, în finalul acesteia, sunt completate toate elementele cu privire la posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația, respectiv:

„Prezenta decizie de rambursare a taxei pe valoarea adăugată poate fi contestată în termen de 30 zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, la organul fiscal competent, potrivit art. 209 alin (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu nmodificările și completările ulterioare.”, situație în care, termenul legal de depunere a contestației este cel prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003, republicată, respectiv este de 30 zile de la data comunicării Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr., sub sancțiunea decăderii.

Astfel, din documentele anexate la dosarul contestației, se reține că societatea a depus contestația formulată împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. **în data de**, așa după cum rezultă din data poștei completată pe plicul de transmitere, **după 256 zile** de la data comunicării deciziei de impunere contestate, respectiv, potrivit confirmării de primire din data de de trimitere a acesteia prin portalul electronic, deci peste termenul de 30 zile prevăzut de art. 207 alin. 1 din OG 92/2003, republicată, încalcându-se astfel dispozițiile imperative referitoare la termenul de depunere a contestațiilor.

În raport de cele prezentate anterior rezultă că pentru a respecta prevederile legale referitoare la depunerea în termen a contestației, aceasta trebuia depusă până la data de, inclusiv.

Se reține că neexercitarea căii de atac în termenul legal atrage decăderea, astfel încât societatea a pierdut dreptul procedural ca urmare a neexercitării sale înăuntrul termenului statornicit de lege.

Totodată, se reține că, potrivit doctrinei, decăderea are ca efect principal stingerea tuturor posibilităților de punere în valoare a dreptului neexercitat în termenul legal.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus, precum și faptul că societatea nu a respectat condițiile procedurale impuse de OG 92/2003, republicată, depășind cu 225 zile termenul legal de contestare de 30 zile, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația.

Totodată, din analiza documentelor aflate la dosar, se reține că petenta nu a dovedit faptul că a fost împiedicată de o împrejurare mai presus de voința sa să formuleze contestație.

Prin urmare, rezultă că **pentru suma de**, reprezentând TVA respinsă la rambursare, **contestația nu a fost depusă în termen, nefiind îndeplinite condițiile procedurale**, în temeiul art. 217 alin. 1 din OG 92/2003, republicată.

Având în vedere cele reținute și faptul că plângerea nu a fost depusă în termen, **pentru suma de**, reprezentând TVA respinsă la rambursare, **urmează a se respinge contestația, ca nedepusă în termen**, în temeiul **pct. 12.1** din Ordinul președintelui ANAF nr. 2137 din 25 mai 2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

“12. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 217 din Codul de procedură fiscală - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

12.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) nedepusă la termen, în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de lege;

[...]”.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în cuprinsul prezentei decizii, precum și în baza prevederilor art. 216 din Codul de procedură fiscală republicată, se:

DECIDE:

Respingerea ca nedepusă în termen a contestației formulată de, împotriva Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr., emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București – Activitatea de Metodologie și Administrare a Veniturilor Statului – Serviciul Reprezentanțe Străine, Ambasade și Administrare a

Contribuabililor Nerezidenți, privind suma de, reprezentând TVA respinsă la rambursare.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava sau Tribunalul București, în termen de 6 luni de la comunicare, conform procedurii legale.